PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2009. gada 30. jūnijā *

Lieta T-444/07

Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise **(*CPEM*)**, Marseļa (Francija), ko pārstāv K. Bonfuā [*C. Bonnefoi*], *avocat*,

prasītājs,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv L. Flinns [*L. Flynn*] un A. Steiblīte [*A. Steiblytė*], pārstāvji,

atbildētāja,

par lūgumu atcelt Komisijas 2007. gada 4. oktobra Lēmumu Nr. C (2007) 4645, ar ko atcelts atbalsts, kuru Eiropas Sociālais fonds (ESF) piešķīris ar 1999. gada 17. augusta Lēmumu Nr. C (1999) 2645, kā arī par lūgumu atlīdzināt zaudējumus.

* Tiesvedības valoda — franču.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta),

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] (referente), tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2008. gada 16. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Ar EKL 147. panta 1. punktu Komisijai ir uzticēts vadīt Eiropas Sociālo fondu (ESF), kas ir nodibināts atbilstoši EKL 146. pantam. ESF saskaņā ar EKL 159. panta 1. punktu ir viens no struktūrfondiem.

2 Atbilstošās tiesību normas, kas reglamentē struktūrfondus plānošanas periodā no 1994. līdz 1999. gadam, kas attiecināmas uz šo lietu, ir Padomes 1988. gada 24. jūnija Regula (EEK) Nr. 2052/88 par struktūrfondu uzdevumiem un efektivitāti un to darbības savstarpēju saskaņošanu, kā arī par to darbības saskaņošanu ar Eiropas Investīciju

bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbību (OV L 185, 9. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1993. gada 20. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2081/93 (OV L 193, 5. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 2052/88").

3 Saskaņā ar šo regulu Padome pieņēma 1988. gada 19. decembra Regulu (EEK) Nr. 4255/88, kurā paredzēti noteikumi Regulas (EEK) Nr. 2052/88 īstenošanai attiecībā uz ESF (OV L 374, 21. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1993. gada 20. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2084/93 (OV L 193, 39. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 4255/88"). Tā pieņēma arī Padomes 1988. gada 19. decembra Regulu (EEK) Nr. 4253/88, kurā paredzēti noteikumi Regulas (EEK) Nr. 2052/88 īstenošanai attiecībā uz to, kā savstarpēji saskaņot dažādu struktūrfondu darbību, kā arī šo struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbību (OV L 374, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1993. gada 20. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2082/93 (OV L 193, 20. lpp.) (turpmāk tekstā — "Regula Nr. 4253/88").

4 Regula Nr. 2052/88 un Regula Nr. 4253/88 no 2000. gada 1. janvāra ir atceltas ar 54. panta pirmo daļu Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem (OV L 161, 1. lpp.), neskarot pēdējās minētās regulas 52. panta 1. punktu.

5 Regula Nr. 4255/88 no 2000. gada 1. janvāra ir atcelta ar 11. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 12. jūlija Regulā (EK) Nr. 1784/1999 par ESF (OV L 213, 5. lpp.), kuras 9. pantā ir norādīts uz Regulas Nr. 1260/1999 52. pantā paredzētajiem pārejas noteikumiem.

6 Pēdējā minētā panta 1. punktā ir paredzēts, ka "šī regula neskar palīdzības [atbalsta] turpinājumu vai modifikāciju [grozīšanu], tostarp tās pilnīgu vai daļēju atcelšanu, ko Padome vai Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Regulu [..] Nr. 2052/88 un Regulu [..] Nr. 4253/88 vai uz kādiem citiem tiesību aktiem, ko minētajai palīdzībai [minētajam atbalstam] piemēroja 1999. gada 31. decembrī".

7 No visām šīm normām kopā izriet, ka, lai gan Regula Nr. 4255/88 ir atcelta ar Regulu Nr. 1784/1999, pēdējā minētajā regulā, norādot uz Regulas Nr. 1260/1999 52. pantā ietvertajiem pārejas noteikumiem, ir paredzēts, ka Regula Nr. 4255/88 un Regula Nr. 4253/88 turpina attiekties uz atbalstiem, kas apstiprināti, pamatojoties uz Regulu Nr. 4255/88.

8 Regulas Nr. 4255/88 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā ar nosaukumu "Tehniskā palīdzība, eksperimentāli projekti un paraugprojekti" ir noteikts:

"[ESF] ārpus Kopienas atbalsta shēmām maksimāli līdz 0,5 % no tās ikgadējā finansējuma dalībvalstīs vai Kopienas mērogā var finansēt sagatavošanas, izskatīšanas, pārraudzības un novērtēšanas darbības, kas vajadzīgas 1. pantā noteikto darbību īstenošanai. Tās īsteno pēc Komisijas iniciatīvas vai Komisijas vārdā. Šīs darbības ietver:

a) novatoriskas darbības, kuru mērķis ir atzīt jaunas hipotēzes par arodmācību saturu, metodoloģiju un organizāciju, kas iekļauj arodmācību Kopienas dimensiju, un, vispārīgāk, nodarbinātības attīstību, ieskaitot vienlīdzīgu iespēju veicināšanu darba tirgū vīriešiem un sievietēm un no darba tirgus atstumtu personu profesionālo integrāciju, nolūkā izveidot pamatu vēlākai [ESF] darbībai vairākās dalībvalstīs [..]." [Neoficiāls tulkojums]

9 Regulas Nr. 4253/88 24. pantā ar nosaukumu "Atbalsta samazināšana, apturēšana un atcelšana" ir noteikts:

"1. Ja izrādās, ka darbības vai pasākuma izpilde ne daļēji, ne pilnībā nepamato tai piešķirto finanšu atbalstu, Komisija uzsāk šī gadījuma attiecīgu pārbaudi saistībā ar

partnerību, it īpaši pieprasot dalībvalstij vai tās ieceltām iestādēm darbības īstenošanai noteiktā termiņā iesniegt savus apsvērumus.

2. Pēc šīs pārbaudes Komisija var samazināt vai apturēt atbalstu attiecīgai darbībai vai pasākumam, ja pārbaude liecina par pārkāpuma vai būtiska grozījuma esamību, kas ietekmē darbības vai pasākuma īstenošanas apstākļus un ko Komisijai nav prasīts apstiprināt.

3. Visas nelikumīgi saņemtās summas ir jāatmaksā Komisijai. Saskaņā ar Finanšu regulu un īstenošanas noteikumiem, kurus Komisija izdod atbilstoši VIII sadaļai, par neatmaksātām summām tiek aprēķināti nokavējuma procenti." [Neoficiāls tulkojums]

Prāvas priekšvēsture

10 1998. gada 21. jūlijā Komisija publicēja uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus eksperimentālās darbības "Vietējais kapitāls ar sociālu mērķi" īstenošanai (OV C 228, 15. lpp.). Tajā Komisija ir noteikusi pamatnostādnes vispārēju subsīdiju piešķiršanai starpniekorganizācijām, kuru mērķis ir atbalstīt personas, kuras īstenos mikroprojektus, kas sekmē nodarbinātību un sociālo kohēziju. Kā izriet no tā 2. punkta, šajā uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus ir "ļauts vienīgi bezpeļņas organizācijām, kā arī jau esošiem konsorcijiem, ko izveidojušas šīs organizācijas" [neoficiāls tulkojums]. Saskaņā ar šo pašu punktu "starpniekorganizācijām [..] jānodrošina līdzfinansējums, kura apmērs nedrīkst būt mazāks par 15 % no prasītās subsīdijas".

11 Ar 1999. gada 17. augusta Lēmumu Nr. C (1999) 2645 (turpmāk tekstā — "Piešķiršanas lēmums") Komisija piešķīra ESF atbalstu vispārējas subsīdijas veidā eksperimentāla

projekta, kuru iesniedzis *Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise* [Centrs nodarbinātības veicināšanai mazos uzņēmumos] (turpmāk tekstā — "*CPEM*" vai "prasītājs"), finansēšanai. Šim eksperimentālajam projektam ESF piešķīra kopējo maksimālo summu EUR 1 000 000 apmērā.

12 Saskaņā ar tā 1. pantu Piešķiršanas lēmumā ir noteiktas procedūras, kā piešķir un izmanto subsīdiju, ko Komisija piešķīrusi *CPEM*. Atbilstoši 2. pantam, subsīdijas īpašie nosacījumi ir raksturoti Piešķiršanas lēmuma III pielikumā. Piešķiršanas lēmuma 3. panta 2. un 3. punktā ir noteiktas laika posma, kurā pastāv saistības segt izdevumus attiecībā uz eksperimentālo projektu, beigas — 2001. gada 31. augusts — un termiņš šī projekta īstenošanai — 2002. gada 28. februāris. Piešķiršanas lēmuma 7. pantā ir paredzēts, ka *CPEM* ir jāievēro projekta norises nosacījumi, kuri izklāstīti "Vadlīnijās par ESF 6. pantu — "Vietējais kapitāls ar sociālu mērķi"" (turpmāk tekstā — "Vadlīnijas sponsoram").

13 Ar 2001. gada 18. septembra Lēmumu Nr. C (2001) 2144 pēc prasītāja iesniegta pagarināšanas lūguma Komisija pagarināja laika posmu, kurā pastāv saistības segt izdevumus attiecībā uz eksperimentālo projektu, līdz 2001. gada 31. decembrim un termiņu šī projekta īstenošanai — līdz 2002. gada 30. jūnijam.

14 Pēc vispārējās subsīdijas piešķiršanas un kā bija paziņots pretendenta pieteikuma dokumentos, *CPEM* 2000. gada 20. septembrī noslēdza vienošanos par eksperimentālā projekta īstenošanu ar *Centre de formation professionnelle et de promotion sociale* [Centru arodmācībām un sociālā stāvokļa uzlabošanai] (*CFPPS*) — bezpeļņas apvienības struktūru, kas vēlāk kļuva par *Marseille Service Développement* (*MSD*).

15 2002. gada 7. oktobrī Komisija saņēma no *MSD* noslēguma ziņojumu un galīgo maksājuma pieprasījumu par darbībām, kuras veiktas saistībā ar eksperimentālo projektu.

16 Komisija veica starpposma maksājumus un galīgo maksājumu attiecībā uz šo projektu par kopējo summu EUR 1 000 000 apmērā.

17 2004. gada augustā Komisijas ģenerāldirektorāts (ĢD) "Nodarbinātība, sociālās lietas un vienlīdzīgas iespējas" (turpmāk tekstā — "Nodarbinātības ĢD") veica *MSD* revīziju, kurā nekonstatēja būtiskus pārkāpumus un kuras rezultātā tika piedzīti EUR 4472,30.

18 2004. gada maijā kāds sūdzības iesniedzējs sazinājās ar Nodarbinātības ĢD un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), lai ziņotu par to, ka *CPEM* vai tā pilnvarnieki nepareizi veic finanšu un administratīvo vadību attiecībā uz tā individuālā projekta īstenošanu. *OLAF* 2005. gada 2. maijā sāka ārējo izmeklēšanu un veica *CPEM* un citu saimnieciskās darbības subjektu, kuri ir saistīti šo eksperimentālo projektu, pārbaudes uz vietas Marseļā no 2005. gada 27. jūnija līdz 1. jūlijam.

19 2005. gada 8. septembrī *OLAF* nosūtīja pārbaužu uz vietas ziņojumu prasītājam, kurš atbildēja ar 2005. gada 13. oktobra vēstuli. *OLAF* uz minēto vēstuli atbildēja ar 2006. gada 11. aprīļa vēstuli. Prasītājs nosūtīja atbildi 2006. gada 21. aprīlī. Pēc tam, 2006. gada 25. aprīlī, pēc prasītāja lūguma Briselē, *OLAF* mītnes vietā notika sanāksme, kurā piedalījās arī Nodarbinātības ĢD.

20 Ar 2006. gada 24. maija vēstuli *OLAF* norādīja prasītājam, ka izmeklēšanas stadija ir beigusies un ka tiks sagatavots noslēguma ziņojums. *OLAF* pieņēma noslēguma ziņojumu 2006. gada 4. oktobrī. Šis ziņojums tika nosūtīts prasītājam ar 2006. gada 20. oktobra vēstuli. *OLAF* noslēguma ziņojumā bija konstatēti vairāki smagi pārkāpumi, pamatojoties uz kuriem tika ierosināts atcelt Kopienu atbalstu, kura apmērs bija EUR 1 000 000, un atgūt summu EUR 995 527,70 apmērā.

21 Ar 2007. gada 18. janvāra vēstuli Komisija paziņoja prasītājam savu nodomu sākt Regulas Nr. 4253/88 24. pantā paredzēto procedūru.

22 Ar 2007. gada 19. marta vēstuli prasītājs atbildēja uz 2007. gada 18. janvāra vēstuli, apstrīdot *OLAF* noslēguma ziņojumu.

23 Uzskatīdama, ka prasītāja 2007. gada 19. marta atbildē nav sniegti tiesību vai faktiskie apstākļi, ar kuriem varētu noliegt konstatējumus, kuri ietverti *OLAF* noslēguma ziņojumā, Komisija atzina, ka prasītājs nav izpildījis projektu tādā veidā, kā raksturots Piešķiršanas lēmumā, un ir ieviesis tādu vadības sistēmu, kura ir pretrunā spēkā esošajiem noteikumiem. Ar 2007. gada 4. oktobra Lēmumu Nr. C (2007) 4645 (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") Komisija atcēla atbalstu, kurš piešķirts ar Piešķiršanas lēmumu. Atbilstoši Apstrīdētā lēmuma 2. pantam saņēmējs ir parādā Komisijai pamatsummu EUR 995 527,70.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

24 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēts 2007. gada 5. decembrī, prasītājs cēla šo prasību.

25 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 16. janvārī, prasītājs iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu. Ar 2008. gada 19. februāra rīkojumu lietā T-444/07 R *CPEM*/Komisija (Krājumā nav publicēts) Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs noraidīja minēto pieteikumu par pagaidu noregulējumu.

26 Rakstveida process tika pabeigts 2008. gada 29. aprīlī.

27 2008. gada 23. oktobrī saistībā ar procesa organizatorisko pasākumu saskaņā ar Reglamenta 64. pantu Pirmās instances tiesa, pirmkārt, uzaicināja *CPEM* paust viedokli attiecībā uz pamatiem par nepieņemamību, ko Komisija izvirzījusi iebildumu rakstā, un, otrkārt, uzaicināja Komisiju iesniegt dažus dokumentus. Lietas dalībnieki arī tika uzaicināti rakstveidā pirms tiesas sēdes atbildēt uz dažiem Pirmās instances tiesas jautājumiem. Lietas dalībnieki šos lūgumus izpildīja noteiktajos termiņos.

28 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— atzīt tam tiesības uz atlīdzību par publiski nodarītu kaitējumu tā reputācijai, kas novērtēta EUR 100 000 apmērā;

— atzīt tā personālam tiesības uz individuālu atlīdzību simboliska EUR 1 apmērā par būtisko kaitējumu tā sirdsmieram darbā;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

29 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par nepieņemamu vai attiecīgā gadījumā par nepamatotu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pieņemamību

1. *Lietas dalībnieku argumenti*

30 Komisija apstrīd prasītāja otrā un trešā prasījuma pieņemamību, jo tajos neesot pietiekami precīzi norādīts, kādā veidā ir izpildīti visi, iespējams, nodarīto zaudējumu atlīdzības nosacījumi. No prasības nevarot saprast, kādu iemeslu dēļ nostāja, kādu Komisija ieņēmusi Apstrīdētajā lēmumā, būtu cēlonis zaudējumiem, kurus norādījis prasītājs, un prasītājs neesot sniedzis ne mazākos pierādījumus par norādītā kaitējuma patiesumu.

31 2008. gada 17. novembra apsvērumos par Komisijas izvirzītajiem pamatiem par nepieņemamību *CPEM* paziņoja, ka šajā ziņā prāvas priekšmets neesot bijusi atlīdzības samaksa, bet gan tikai tiesību atzīšana uz šādu atlīdzību. Turklāt tas paskaidroja, kāda, pēc tā uzskatiem, ir bijusi Komisijas rīcība, pret kuru tas iebilst, kāds ir bijis nodarītais kaitējums un cēloņsakarība starp šiem diviem elementiem. Visbeidzot, tas iesniedza paskaidrojumus par iemesliem, kuru dēļ *CPEM* personāls lūdzot atlīdzību simboliska EUR 1 apmērā.

2. *Pirmās instances tiesas vērtējums*

Par otrā prasījuma, kurš vērsts uz tiesību uz atlīdzību atzīšanu "CPEM", pieņemamību

32 Atbilstoši 21. panta pirmajai daļai Tiesas Statūtos, kas procesam Pirmās instances tiesā ir piemērojami saskaņā ar šo statūtu 53. panta pirmo daļu, un Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam prasības pieteikumā ietver strīda priekšmetu, kā arī kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami nepārprotamai un precīzai, lai ļautu atbildētājam sagatavot savu aizstāvību un Pirmās instances tiesai vajadzības gadījumā pieņemt lēmumu par prasību, nesaņemot nekādu citu informāciju. Nolūkā garantēt tiesisko drošību un pareizu tiesvedību, lai prasība būtu pieņemama, būtiskiem faktiskiem un tiesību apstākļiem, uz kuriem prasība pamatojas, vismaz kopsavilkuma veidā, bet saskaņoti un saprotami jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta (Pirmās instances tiesas 1993. gada 28. aprīļa rīkojums lietā T-85/92 *De Hoe*/Komisija, *Recueil*, II-523. lpp., 20. punkts, un Pirmās instances tiesas 1998. gada 29. janvāra spriedums lietā T-113/96 *Dubois et Fils*/Padome un Komisija, *Recueil*, II-125. lpp., 29. punkts).

33 Lai izpildītu šīs prasības, prasībai par zaudējumu, ko, iespējams, radījusi Kopienu iestāde, atlīdzību ir jāietver informācija, kas ļauj noteikt iestādes rīcību, pret kuru prasītājs iebilst, iemeslus, kāpēc tas uzskata, ka starp šo rīcību un kaitējumu, kurš tam, pēc tā uzskatiem, nodarīts, pastāv cēloņsakarība, kā arī šī kaitējuma raksturu un apmēru (Pirmās instances tiesas 1996. gada 18. septembra spriedums lietā T-387/94 *Asia Motor France* u.c./Komisija, *Recueil*, II-961. lpp., 107. punkts; 1997. gada 6. maija spriedums lietā T-195/95 *Guérin automobiles*/Komisija, *Recueil*, II-679. lpp., 21. punkts; 1997. gada 10. jūlija spriedums lietā T-38/96 *Guérin automobiles*/Komisija, *Recueil*, II-1223. lpp., 42. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Dubois et Fils*/Padome un Komisija, 30. punkts).

34 Šajā lietā jākonstatē, ka vienīgā informācija, ko *CPEM* sniedzis, pamatojot lūgumu par zaudējumu atlīdzību, kurš izteikts saistībā ar otro prasījumu, ir tieši šis prasījums, kas ir šāds:

"*CPEM* lūdz Jūsu tiesu [..] atzīt tiesības uz atlīdzību par publiski nodarītu kaitējumu organizācijas, kas darbojas vispārējo interešu aizsardzības uzdevumā, reputācijai (kura lēsta EUR 100 000 apmērā)."

35 No šī formulējuma var secināt, ka iespējamos zaudējumus veido kaitējums *CPEM* reputācijai, tomēr tas nav precizējis, ar ko ir pamatots skaitlis EUR 100 000. Attiecībā uz rīcību, pret kuru izteikti iebildumi, šķiet, ka no prasības kopumā, kā arī no *CPEM* 2008. gada 17. novembra apsvērumiem izriet, ka jautājums ir par iespējamiem procesuālo noteikumu pārkāpumiem, kuros vainojams *OLAF* un Komisija, uz kuriem attiecas iebildumi, kurus *CPEM* izvirzījis saistībā ar tā pirmo pamatu. Tomēr jākonstatē, ka prasībā nav pilnīgi nekādu norāžu par cēloņsakarību starp rīcību, pret kuru izteikti iebildumi, un varbūtējiem zaudējumiem.

36 Ja prasītājs nav sniedzis nekādas norādes, Pirmās instances tiesai nav jāpieņem un jāpārbauda iespējamās cēloņsakarības pastāvēšana starp rīcību, pret kuru izteikti iebildumi, un varbūtējo kaitējumu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 12. decembra spriedumu lietā T-228/02 *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome, Krājums, II-4665. lpp., 179. punkts).

37 *CPEM* 2008. gada 17. novembra apsvērumos gan ir norādījis, ka "kaitējuma reputācijai tieša cēloņsakarība" pastāv, ja organizācija, kuras uzdevums ir iesaistīties finanšu jomā, tiek vainota un sodīta par nepareizu finanšu vadību, kaut gan nav notikusi nedz piesavināšanās, nedz krāpšana, bet, vēl jo vairāk, ir pieļautas "administratīvas noformējuma kļūdas" sarežģītās procedūrās. Tomēr šajā sakarā jāatgādina, ka atbilstoši šī sprieduma 32. punktā minētajai judikatūrai būtiskajiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, uz kuriem prasība pamatojas, vismaz kopsavilkuma veidā, bet saskaņoti un saprotami ir jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta. Šajā lietā Pirmās instances tiesa ir iepriekš konstatējusi, ka *CPEM* prasībā nav iekļauta neviena — pat ne īsa — norāde par cēloņsakarību starp Komisijas rīcību, pret kuru izteikti iebildumi, un kaitējumu,

kurš nodarīts *CPEM*. Tāpēc visas pēc tam sniegtās norādes par šo sakarību ir jānoraida kā novēlotas (šajā sakarā skat. iepriekš minēto rīkojumu lietā *De Hoe*/Komisija, 25. punkts).

38 No tā izriet, ka *CPEM* otrais prasījums ir jānoraida kā nepieņemams.

Par trešā prasījuma, kurš vērsts uz "CPEM" personāla tiesību uz atlīdzību atzīšanu, pieņemamību

39 Attiecībā uz trešo prasījumu, kura priekšmets ir lūgums par zaudējumu atlīdzību par labu *CPEM* personālam, ir jāpiebilst, ka prasītājs nav nedz norādījis, nedz pierādījis, ka minētais personāls būtu to pilnvarojis minētā personāla vārdā celt prasību par zaudējumu atlīdzību.

40 Tādējādi šis prasījums ir jānoraida kā nepieņemams sakarā ar intereses celt prasību neesamību.

Par lietas būtību

41 Prasītājs izvirza divus pamatus, kuri attiecas, pirmkārt, uz procedūru, kuru ievērojuši *OLAF* un Komisija, un, otrkārt, uz Apstrīdētā lēmuma būtību.

1. *Par pirmo pamatu, kurā apstrīdēta "OLAF" un Komisijas izmantotā procedūra*

Lietas dalībnieku argumenti

42 Ar pirmo pamatu *CPEM* iebilst, ka Komisija saistībā ar procedūru, kuras rezultātā pieņemts Apstrīdētais lēmums, neesot ievērojusi vispārējos tiesību principus un it īpaši tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu. Šis pamats ir sadalīts piecās daļās.

43 Pirmajā daļā *CPEM*, atsaucoties uz sava personāla liecībām, norāda, ka *OLAF* esot veicis apsūdzošu izmeklēšanu attiecīgā formā.

44 Otrajā daļā *CPEM* kritizē *OLAF* izmantoto procedūru tādēļ, ka esot sajauktas procedūras, kuras paredzētas Padomes 1996. gada 11. novembra Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 2. lpp.), un procedūras, kuras paredzētas Padomes 1995. gada 18. decembra Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.). *CPEM* it īpaši norāda, ka *OLAF* darbinieki ir minējuši iespēju piemērot krimināLsodus un ka to rīcība ir radījusi personām, kas bijušas klāt pārbaudē, apjukuma un iebiedēšanas noskaņu it īpaši tāpēc, ka pastāvīgi ticis lietots jēdziens "krāpšana", un tāpēc, ka vienā procedūrā tika bez izšķirības lietoti vārdi "izmeklēšana" un "pārbaude". Arī lietas nodošana prokuroram pirms administratīvās pārbaudes un kriminālpolicijas amatpersonas virsnieka klātbūtne pārbaudēs uz vietas esot parādījusi, ka pārbaudei nav bijis vienīgi administratīvs raksturs.

45 Trešajā daļā *CPEM* apstrīd *OLAF* vadītās izmeklēšanas ticamību. *CPEM* šajā sakarā norāda, ka izmeklēšanā esot pieļauta virkne neefektīvu, diskriminējošu vai negodīgu procesuālo darbību, kuras nav pieļaujamas saistībā ar Kopienu tiesību vispārējo principu un objektīvas izmeklēšanas principu ievērošanu. Konkrēti, *OLAF* izmeklētāji esot nepareizi izvēlējušies nopratinātās personas un izteikuši neatbilstošas piezīmes par valsts ierēdņiem un *CPEM* advokātu. Turklāt daži nopratināšanas protokoli un *CPEM* un *OLAF* 2006. gada 25. aprīļa divpusējās sanāksmes ziņojums esot neprecīzi un/vai tos neesot parakstījušas attiecīgās personas, un *OLAF* ziņojumos, uz kuriem Komisija balstījusies, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, esot kļūdas faktos.

46 Ceturtā daļa ir balstīta uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu izmeklēšanā. Šajā sakarā *CPEM* izvirza vairākus iebildumus attiecībā uz to, kā *OLAF* ir izskatījis sūdzības, kuru dēļ sākta izmeklēšana. Šo sūdzību saturs tam neesot paziņots, un tam neesot bijusi iespēja šajā sakarā iesniegt apsvērumus. Turklāt, ja 2004. gada maija sūdzība tiešām ir bijusi par "vērtības paaugstināšanas" praksi, tad tā esot nepamatota. Tāpat arī *OLAF* esot paudis pretrunīgus apgalvojumus par to, kāda nozīme pārbaudes procedūras sākšanā bijusi sūdzībām, kas saņemtas 2005. gada maijā. Visbeidzot, *OLAF* esot informējis presi par lietas materiāliem vēl pirms tam, kad Komisija pieņēmusi Apstrīdēto lēmumu.

47 Visbeidzot, piektajā daļā *CPEM* apšauba, ka *OLAF* izmeklēšanā izmantojis Vadlīniju sponsoram dažādās versijas. Šīm vadlīnijām esot bijušas vairākas versijas, to skaitā viena pagaidu versija, ko tas neesot uzskatījis par saistošu un tādēļ neesot ņēmis vērā.

48 Komisija noraida *CPEM* argumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

49 Vispirms saistībā ar piekto daļu ir jākonstatē, ka jautājums par to, vai Vadlīnijas sponsoram varēja attiecināt uz *CPEM*, neraugoties uz to progresējošo raksturu, neattiecas uz administratīvās procedūras formu, bet gan ir saistīts ar Apstrīdētā lēmuma būtību. Tā kā *CPEM* izvirza jautājumu par minēto vadlīniju attiecināmību arī otrā pamata trešajā daļā, visi argumenti par šo jautājumu tiks izskatīti saistībā ar to.

50 Tāpat jānorāda, ka prasības pieteikuma tekstā nav precizēts, kādi principi, izņemot tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, iespējams, ir pārkāpti. Šādos apstākļos, izskatot pirmo pamatu, ir jāaprobežojas vienīgi ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, jo gadījumā, ja prasītājs nav sniedzis norādes, Pirmās instances tiesai nav jāpēta un jākonstatē, uz kādu principu pārkāpumu var atsaukties.

51 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips noteic, ka tādu lēmumu, ar ko būtiski tiek skartas viņu intereses, adresātiem ir jādod iespēja atbilstoši darīt zināmu savu viedokli (Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. aprīļa spriedums lietā T-217/01 *Forum des migrants*/Komisija, *Recueil*, II-1563. lpp., 56. punkts, un 2003. gada 11. decembra spriedums lietā T-306/00 *Conserve Italia*/Komisija, *Recueil*, II-5705. lpp., 107. punkts; šajā sakarā skat. arī Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedumu lietā 234/84 Beļģija/Komisija, *Recueil*, 2263. lpp., 27. punkts).

52 Šajā lietā attiecībā uz ceturtajā daļā izvirzīto iebildumu, atbilstoši kuram *OLAF* esot informējis presi par lietas materiāliem vēl pirms tam, kad Komisija pieņēmusi Apstrīdēto lēmumu, jākonstatē, ka šāds iebildums, pieņemot, ka tas ir pierādīts, nevar būt pārkāpums attiecībā uz *CPEM* tiesībām uz aizstāvību, kas definētas iepriekšējā punktā. Tāpēc tas jānoraida kā neefektīvs un nav jāaplūko jautājums par to, vai — kā apstiprina *CPEM* — 2007. gada 7. oktobra raksts presē, uz kuru tas ir atsaucies, patiešām ir pamatots ar ziņām, kuras iegūtas no *OLAF*.

53 Turklāt no judikatūras arī izriet, ka tiesības uz aizstāvību procesuālu pārkāpumu dēļ ir pārkāptas tiktāl, ciktāl tie konkrēti ietekmē attiecīgo uzņēmumu iespējas aizstāvēties. Tādējādi tādu spēkā esošo noteikumu neievērošanas dēļ, kuru mērķis ir aizsargāt tiesības uz aizstāvību, administratīvā procedūra var būt nelikumīga tikai tad, ja tiek pierādīts, ka, ja noteikumi būtu ievēroti, tai varētu būt citāds iznākums (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 14. decembra spriedumu lietā T-210/01 *General Electric*/Komisija, Krājums, II-5575. lpp., 632. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 Tādējādi attiecībā uz visiem pārējiem iebildumiem, ko *CPEM* izvirzījis saistībā ar pirmo pamatu, ir jāaplūko, pirmkārt, vai tam ir bijusi iespēja pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas atbilstoši izklāstīt savu viedokli un, otrkārt, — ja tā nav bijis — vai procedūrai varētu būt citāds rezultāts gadījumā, ja *CPEM* būtu varējis atbilstoši darīt zināmu savu viedokli.

55 Attiecībā uz pirmo jautājumu, saistībā ar kuru jānosaka, vai *CPEM* ir bijusi iespēja atbilstoši paust viedokli par faktiem, kuri minēti pirmajā pamatā, izņemot šī sprieduma 52. punktā norādīto faktu, tā apgalvojums par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu ir jānoraida. Ņemot vērā *CPEM* un *OLAF* vēstuļu apmaiņu, proti, *CPEM* 2005. gada 13. oktobra vēstuli, kurā ietverti apsvērumi par *OLAF* 2005. gada 8. septembra pārbaužu uz vietas ziņojumu, *OLAF* 2006. gada 11. aprīļa vēstuli un *CPEM* 2006. gada 21. aprīļa vēstuli (skat. šī sprieduma 19. punktu), ir jākonstatē, ka *CPEM* bija iespēja iesniegt visus apsvērumus, ko tas uzskatīja par atbilstīgiem jautājumā par *OLAF* rīcību, kuru tas kritizē pirmajā pamatā; turklāt šo iespēju tas ir plaši izmantojis saistībā ar vairākiem saviem iebildumiem. Konkrēti, [*CPEM*] ir sīki paudis nostāju par *OLAF* piemēroto procedūru. Tātad prasītājam ir bijusi iespēja sniegt apsvērumus par jebkuru jautājumu saistībā ar pirmajā pamatā minētajiem faktiem, kuri [radušies] pirms attiecīgās vēstuļu apmaiņas; tādējādi šajā ziņā tā tiesības uz aizstāvību ir pilnībā ievērotas.

56 No tā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots un nav jāpārbauda, vai *CPEM* šajā sakarā paustie apgalvojumi par faktiem ir pareizi.

2. *Par otro pamatu, kurā Apstrīdētais lēmums apstrīdēts pēc būtības*

57 Ar otro pamatu *CPEM* iebilst, ka Komisija esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kuras skarot Apstrīdētā lēmuma likumību.

58 Šis pamats ir sadalīts piecās daļās. Pirmajā daļā prasītājs norāda, ka *OLAF* un Komisija neesot ņēmuši vērā Francijas bezpeļņas organizācijas jēdzienu. Otrā daļa ir balstīta uz to, ka, iespējams, nav ņemtas vērā tiesiskās attiecības starp prasītāju un Marseļas pilsētas pašvaldības iestādēm. Trešā daļa ir balstīta uz Vadlīniju sponsoram neattiecināmību. Ceturtā daļa attiecas uz pārkāpumiem, kuros tiek vainots prasītājs. Visbeidzot, saistībā ar piekto daļu prasītājs apstrīd, ka būtu piemērojama Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.), tiktāl, ciktāl tā bijusi par pamatu Apstrīdētajam lēmumam.

Par pirmo daļu, kas balstīta uz to, ka nav ņemts vērā Francijas bezpeļņas organizācijas jēdziens

Lietas dalībnieku argumenti

59 *CPEM* norāda, ka *OLAF*, kā arī Komisija neesot ņēmuši vērā *CPEM* apvienības statusu, uz kuru attiecas Francijas 1901. gada 1. jūlija likums ar grozījumiem, kvalificējot to kā bezpeļņas apvienību (*ASBL*) — iestādi, uz kuru attiecas Beļģijas tiesības. Pēc *CPEM* uzskatiem, nav pieļaujams, ka *OLAF* ziņojumā ir apstrīdēts tas, ka *CPEM* un *MSD* ir bezpeļņas organizācijas, jo šīs abas apvienības atbilst visiem kritērijiem attiecībā uz jēdzienu "bezpeļņas" un Francijas iestādes ir atzinušas minētās apvienības par bezpeļņas [organizācijām]. Prasītājs arī iebilst, ka *OLAF* esot sajaucis "bezpeļņas organizācijas" statusu, no vienas puses, ar "publisko tiesību subjekta" statusu, "tāda subjekta, kas veic publisko tiesību darbību", statusu un "daļēji valstij piederoša subjekta" statusu, no otras puses.

60 Komisija atspēko prasītāja argumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

61 Jānorāda, ka *OLAF* gan 2005. gada 8. septembra pārbaužu uz vietas ziņojumā, gan 2006. gada 4. oktobra noslēguma ziņojumā ir raksturojis prasītāju kā "apvienības struktūru saskaņā ar 1901. gada likumu" vai kā "apvienību saskaņā ar 1901. gada likumu". Vienīgi abu šo ziņojumu, kā arī 2005. gada 27. un 29. jūnija pārbaudes un apskates uz vietas dokumentu galvenē *CPEM* ir apzīmēts kā *ASBL*. Šī akronīma izmantošana, attiecībā uz kuru Komisija norāda, ka tas ir lietots vienīgi ar "bezpeļņas organizācijas" nozīmi, nenorādot uz *CPEM* tiesisko statusu, nekādi nav ietekmējusi to faktu vērtējumu, saistībā ar kuriem minētajos ziņojumos un Apstrīdētajā lēmumā ir vainots *CPEM*. *CPEM* tiesiskais statuss nav aplūkots nevienā minēto dokumentu punktā.

62 Turklāt *CPEM* pats pretendenta pieteikuma dokumentos, punktā "pieteikuma iesniedzēja identitāte" sevi ir apzīmējis kā "bezpeļņas apvienību", kas varēja veicināt to, ka šajā ziņā Komisijas dienestiem radās apjukums.

63 No tā izriet — fakts, ka *OLAF* dažos dokumentos ir kļūdaini apzīmējis *CPEM* un *MSD* kā *ASBL*, nevar padarīt Apstrīdēto lēmumu par spēkā neesošu. Tādējādi otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu, kas balstīta uz to, ka nav ņemtas vērā attiecības starp prasītāju un Marseļas pilsētu

Lietas dalībnieku argumenti

64 *CPEM* kritizē analīzi par saikni starp Marseļas pilsētu un prasītāju, ko *OLAF* veicis noslēguma ziņojumā un ko Komisija veikusi Apstrīdētajā lēmumā, un šajā sakarā izvirza četrus argumentus.

65 Komisija atspēko prasītāja argumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

66 Šajā otrā pamata daļā *CPEM* apstrīd *OLAF* noslēguma ziņojuma 11. punktu, kurā *OLAF* ir analizējis attiecības starp Marseļas pilsētu, *CPEM* un *MSD*. Minētajā punktā ir konstatēts:

— pati Marseļas pilsēta nav varējusi izvirzīt savu kandidatūru subsīdijas saņemšanai saistībā ar ESF, jo viena no divām galvenajām eksperimentālā projekta pazīmēm ir privātu bezpeļņas organizāciju izmantošana tā īstenošanai (11-1. punkts);

— *MSD*, ņemot vērā tā statūtus, acīmredzami ir apvienība, kas cieši saistīta ar Marseļas pilsētu (11-2. punkts);

— *MSD* "nošķiršana no pilsētas", kura tika veikta, grozot tā statūtus 2000. gada 11. maijā, tiktāl, ciktāl tās biedri, kuriem bija pilsētas [pašvaldības] deputāta mandāts, kopš tā brīža bija klāt vienīgi konsultatīvā statusā, ir jāuztver ļoti relatīvi, jo pārējās pazīmes liecina, ka cieša saikne ar Marseļas pilsētu nav mainījusies (11-3. punkts);

— *CPEM* un *MSD* ir pakļauti Marseļas pilsētai attiecībā uz to telpām, personālu un darbību un īsteno atsevišķus pilsētas politikas aspektus (11-4. punkts);

— Marseļas pilsēta ir iemaksājusi tikai daļu no tās paredzētā eksperimentālā projekta daļējā finansējuma, bet ne *CPEM*, ne *MSD* nav piespieduši to pildīt finanšu saistības, kas liecina par to pakļautību pilsētai un to, ka to faktiskās tiesības pieņemt lēmumus ir nosacītas (11-7. un 11-8. punkts);

— *OLAF* uzskata, ka *CPEM* lēmuma uzticēt darbības izpildi *MSD*, kā arī šī lēmuma īstenošanas sekas vai pat mērķis ir bijis apiet prasību, ka eksperimentālā projekta īstenošanai ir jāizmanto privātas bezpeļņas organizācijas (11-12. punkts).

67 Tomēr jākonstatē, ka lietas materiālos nav ziņu, ar ko šis *OLAF* vērtējums būtu apšaubīts vai kas liecinātu, ka šis vērtējums varēja padarīt Apstrīdēto lēmumu par spēkā neesošu. No Pirmās instances tiesā izvirzītajiem *CPEM* argumentiem šādas ziņas neizriet.

68 Pirmkārt, ir jānoraida *CPEM* arguments, atbilstoši kuram no noslēguma ziņojuma varot saprast, ka Marseļas pilsēta ir mēģinājusi iesniegt pretendenta pieteikuma dokumentus eksperimentālajam projektam vai ir izmantojusi aizsega apvienības un tās mērķis ir bijis apiet prasību par privātu organizāciju izmantošanu. Minētajā ziņojumā ir

vienīgi atgādināts, ka Marseļas pilsēta nav varējusi izvirzīt savu kandidatūru, nenorādot, vai tāds ir bijis tās nodoms. Attiecībā uz apvienības *MSD* izmantošanu darbības izpildē, kā rezultātā ir apietas atsevišķas eksperimentālā projekta prasības, minētais apsvērums nav pausts attiecībā pret Marseļas pilsētu, bet gan attiecībā pret pašu prasītāju, pretēji tam, ko apgalvo prasītājs. Tāpēc pirmajam *CPEM* argumentam nevar piekrist.

69 Otrkārt, attiecībā uz *CPEM* apgalvojumu, atbilstoši kuram *OLAF* ar piezīmēm, kas ietvertas noslēguma ziņojuma 11-3. punktā, esot iejaucies Francijas valsts tiesībās un tematikā par "nošķiršanu no pilsētas", tas ir jānoraida kā nepamatots un tam nav nozīmes šīs prāvas izšķiršanā. Šajā ziņā *OLAF* ir tikai norādījis, ka, neraugoties uz to, ka ir samazinājusies pilsētas ievēlēto pārstāvju loma lēmumu pieņemšanā *MSD*, minētajai apvienībai citu faktisko apstākļu dēļ joprojām ir cieša saikne ar Marseļas pilsētu. No tā izriet, ka otrais *CPEM* arguments ir jānoraida.

70 Treškārt, attiecībā uz kritiku par *OLAF* vērtējumu, atbilstoši kuram *CPEM* un *MSD* esot pakļauti Marseļas pilsētai attiecībā uz to telpām, personālu un darbību, ir jākonstatē, ka *CPEM* neapstrīd faktus, ar kuriem šis vērtējums pamatots, bet vienīgi norāda — tas, ka Marseļas pilsēta nodeva tā rīcībā telpas un personālu, nenozīmējot, ka *CPEM* un *MSD* pakļaujas šīs pilsētas rīkojumiem. Ne *OLAF*, ne Komisija nav apgalvojušas, ka tā būtu. *OLAF* ir uzskatījis minēto nodošanu tikai par norādēm uz šo abu apvienību pakļautību Marseļas pilsētai; samazinājums ir piemērots saistībā ar šīs lietas faktiem. Šajā sakarā, atkāpjoties no apstākļa, ka *MSD* ir atkarīgs no Marseļas pilsētas attiecībā uz telpām, personālu un darbību, it īpaši ir jāņem vērā *MSD* statūti. Konkrēti, to 2. pantā ar nosaukumu "Priekšmets" ir precizēts, ka apvienībai ir jāīsteno tās apmācības darbības "saistībā ar pilsētas domes noteikto arodmācību politiku" un ka atbalsts Marseļas profesionālās apmācības organizācijām, it īpaši nododot to rīcībā telpas, tiek sniegts "pēc pilsētas domes piekrišanas". Tādējādi trešais *CPEM* arguments nevar radīt šaubas par Apstrīdētā lēmuma pamatotību.

71 Ceturtkārt, *CPEM* apstrīd *OLAF* noslēguma ziņojuma 11-7. un 11-8. punktu, kuros *OLAF* ir konstatējis, ka Marseļas pilsēta nav ievērojusi saistības līdzfinansējuma jomā un ka nedz *CPEM*, nedz *MSD* nav piespiedis to veikt, tādējādi parādot savu pakļautību pilsētai un to, cik nosacītas ir to faktiskās tiesības pieņemt lēmumus.

72 No vienas puses, šo divu punktu ietekme uz Apstrīdētā lēmuma saturu ir jāuztver relatīvi. *OLAF* noslēguma ziņojumā nav sniegti skaitļi, kuri minēti noslēguma ziņojuma 11-7. punktā un kuri liecina par to, ka Marseļas pilsēta nebija ievērojusi savas saistības, lai šajā sakarā izvirzītu iebildumu pret prasītāju, bet bija tikai atsaukusies uz šo apstākli kopā ar faktu, ka *CPEM* un *MSD* nav piespieduši pilsētu izpildīt minētās saistības, lai nostiprinātu secinājumu par šo abu apvienību pakļautību Marseļas pilsētai.

73 No otras puses, prasītāja arguments, atbilstoši kuram Marseļas pilsēta esot ievērusi visas savas finanšu saistības un pat vēl vairāk, ir jānoraida.

74 Projektā, kas apstiprināts ar Piešķiršanas lēmumu, bija paredzēts Marseļas pilsētas ieguldījums EUR 274 231 apmērā. Starp lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka šī summa bija sadalīta daļā "Darbība" (jeb "Tehnoloģiskie izdevumi", kā norāda *CPEM*) un daļā "Mikroprojektu subsīdija". Kā norāda *CPEM*, Marseļas pilsētas ieguldījums esot bijis EUR 129 581,66 saistībā ar daļu "Darbība" un EUR 21 769 saistībā ar daļu "Mikroprojektu subsīdija", tādējādi tās kopējais ieguldījums bijis EUR 151 350,66. Savukārt, Komisija norāda, ka Marseļas pilsētas kopējais ieguldījums esot bijis EUR 141 860,29.

75 Pirmās instances tiesa uzskata, ka šīs prāvas izšķiršanai nav nepieciešams noteikt, kā radusies atšķirība starp abiem minētajiem skaitļiem, jo pat saskaņā ar prasītāja ierosināto aprēķina metodi Marseļas pilsētas faktiskais ieguldījums saglabājās par EUR 122 880,34 mazāks, nekā bija paredzēts projektā, kas apstiprināts ar Piešķiršanas lēmumu. Attiecībā uz prasītāja apgalvojumu, atbilstoši kuram saistībā ar finanšu

atbalstu mikroprojektiem Komisijas apstiprinātajā projektā paredzētās saistības bijušas pretrunā Francijas likumam, pietiek norādīt, ka šis apgalvojums ne tikai nav pamatots, bet arī nav pretrunā konstatējumam, kurš ietverts *OLAF* noslēguma ziņojuma 11-8. punktā, atbilstoši kuram nedz *CPEM*, nedz *MSD* nav piespiedis Marseļas pilsētu izpildīt savas finanšu saistības līdzfinansējuma jomā. Turklāt jāuzsver, ka *CPEM* katrā ziņā nevar balstīties uz faktu, ka finansēšanas plānā, ko *CPEM* pats bija iesniedzis, bija ietverti tādi ieņēmumi, kurus tam bija juridiski neiespējami gūt.

76 No tā izriet, ka prasītāja ceturtais arguments, kā arī otrā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par trešo daļu, kas balstīta uz Vadlīniju sponsoram neattiecināmību

Lietas dalībnieku argumenti

77 *CPEM* norāda, ka Vadlīnijas sponsoram, ko *OLAF* uz to attiecinājis, tam neesot bijušas sniegtas Piešķiršanas lēmuma pielikumā un ka tikai 1999. gada septembrī tas esot saņēmis to pagaidu versiju, kurā iekļauti norādījumi, uz kuriem *OLAF* atsaucies savos ziņojumos. [*CPEM*] neesot uzskatījis pagaidu versiju par saistošu un tādēļ to neesot ņēmis vērā. Turklāt versija, ar kuru *OLAF* pamato pret prasītāju izvirzītos iebildumus, nekad neesot skaidri norādīta un nekas nepierādot, ka tā prasītājam būtu darīta zināma. Visbeidzot, Vadlīniju sponsoram galīgajā versijā minēto norādījumu neesot. Tādēļ visas piezīmes par norādījumiem esot neefektīvas.

78 Turklāt *CPEM* apgalvo — pieņemot, ka Vadlīnijas sponsoram uz to varētu attiecināt, tās, ievērojot tiesību normu hierarhiju, nedrīkstētu interpretēt tādā nozīmē, kas pretēja

regulām par struktūrfondu reformu un Finanšu regulai, kas bija piemērojama faktu rašanās laikā; tomēr tādā veidā tās esot interpretējis *OLAF* un tam šai ziņā esot pievienojusies Komisija.

79 Komisija atspēko prasītāja argumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

80 Pirmkārt, jānorāda, ka *CPEM* 1999. gada 10. novembrī ar *R.* — tā toreizējā prezidenta — parakstu bija piekritis ievērot Vadlīnijās sponsoram izvirzītos nosacījumus.

81 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka Belfāstas sanāksmē no 1999. gada 16. līdz 19. septembrim — kurā konsorciju *CPEM*/*MSD* pārstāvēja *G.*, *MSD* direktors, — dalībniekiem tika lūgts rūpīgi izlasīt vadlīniju projektu, kurš [sanāksmē] bija izdalīts, un pēc iespējas drīzāk sūtīt jautājumus un komentārus [vadlīniju projekta] papildināšanai. Tāpēc, lai ņemtu vērā dažādu eksperimentālā projekta dalībnieku vajadzības un intereses, Komisija ir vēlējusies savākt to apsvērumus un izstrādāt galīgo versiju, sadarbojoties ar [projekta dalībniekiem]. Tādējādi *CPEM* bija jāapzinās, ka Vadlīniju sponsoram pagaidu versija nebija dokuments, kuram nebūtu nekādas nozīmes, un ka Vadlīnijās bija iekļauti īpaši noteikumi eksperimentālā projekta izpildei, kuri noteikti varēja tikt grozīti galīgajā versijā, bet kuri tam tomēr bija jāievēro — tos ievērot tas bija uzņēmies ar *R.* parakstu 1999. gada 10. novembrī, pēc versijas, kura tika izdalīta Belfāstas sanāksmē, saņemšanas un tātad zinot šo versiju.

82 No šāda viedokļa raugoties, ir jānoraida *CPEM* arguments, atbilstoši kuram tas nav ņēmis vērā Belfāstā izdalīto Vadlīniju versiju, jo šī versija bijusi raksturota kā pagaidu versija. Nupat izklāstītajos apstākļos šāda formāla attieksme ir pretrunā lojalitātes

pienākumam, kas uzlikts atbalsta pieteikuma iesniedzējiem un atbalsta saņēmējiem, kurš ir Kopienu fondu atbalsta sistēmas sastāvdaļa un kurš ir būtisks to pareizai darbībai (pēc analoģijas skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 7. novembra spriedumu apvienotajās lietās T-141/99, T-142/99, T-150/99 un T-151/99 *Vela* un *Tecnagrind*/Komisija, *Recueil*, II-4547. lpp., 322. punkts, un 2004. gada 28. janvāra spriedumu lietā T-180/01 *Euroagri*/Komisija, *Recueil*, II-369. lpp., 83. punkts).

83 Otrkārt, jākonstatē, ka pretēji *CPEM* apgalvojumiem Vadlīniju sponsoram galīgā versija tam ir darīta zināma, kā izriet no paziņojuma par saņemšanu, kuru 2000. gada 5. janvāra elektroniskajā vēstulē sūtījis *B.*, *MSD* pilnvarotais pārstāvis, [un] kuru iesniegusi Komisija.

84 Treškārt, kā Komisija pareizi bilst, *CPEM* prasības pieteikumā nenorāda, ka rīcība, kurā tas tiek vainots Apstrīdētajā lēmumā, būtu bijusi tiesiska atbilstoši kādai no Vadlīniju sponsoram secīgajām versijām. Tādēļ nav skaidrs, kā iespējamās atšķirības starp dažādām Vadlīniju versijām ir varējušas radīt *CPEM* darbiniekiem apjukumu attiecībā uz *CPEM* saistībām eksperimentālā projekta īstenošanā.

85 Visbeidzot, ceturtkārt, attiecībā uz argumentu, atbilstoši kuram *OLAF* neesot ievērojis tiesību normu hierarhiju, dodot priekšroku Vadlīnijām sponsoram attiecībā pret piemērojamām Kopienu regulām, *CPEM* atsaucas uz *OLAF* 2006. gada 11. aprīļa vēstules 71. punktu, kurā *OLAF* ir atbildējis uz *CPEM* iebildumiem par tā pārbaužu uz vietas ziņojumu. Minētais punkts ir šāds:

"Attiecībā uz piemērojamo juridisko dokumentu hierarhiju 1999. gada Vadlīniju sponsoram B norādījumā — tekstā rāmītī, 1. punkta otrās bultiņas pēdējā rindkopā — (8. lappusē) bija noteikts, ka programmai piemērojamiem juridiskiem dokumentiem ir šāda hierarhija:

— Eiropas Komisijas lēmums, ar ko piešķir subsīdiju starpniekstruktūrai, kā arī tā pielikumi.

— Regulas, kurās noteiktas darbības, kuras pieļaujamas saistībā ar ESF (pieļaujamo izdevumu sarakstu ir pieņēmusi Komisija, un tas ir publicēts *Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*).

— Vispārīgā regula par struktūrfondiem."

86 Šajā sakarā jākonstatē, ka, pirmkārt, no šī saraksta neizriet, ka tas būtu izveidots, sākot ar augstākā ranga noteikumiem un beidzot ar zemākā ranga noteikumiem, nevis otrādā secībā. Otrkārt, pat ja tā būtu, šāda abstrakta *OLAF* norāde uz kļūdainu hierarhisko secību attiecībā uz piemērojamiem tiesību noteikumiem pati nepadara Apstrīdēto lēmumu par spēkā neesošu. Jānorāda, ka, pirmkārt, pašas Vadlīnijas sponsoram nav ietvertas *OLAF* minētajā tiesību normu hierarhijā. Otrkārt, *CPEM* nav norādījis nevienu konkrētu noteikumu Vadlīnijās sponsoram, kurš būtu nesaderīgs ar kādu augstāka ranga tiesību normu, apgalvojot vienīgi, ka "neviens elements, [kurš ietverts Vadlīnijās sponsoram], nevar pastāvēt vai to nedrīkst interpretēt tādā veidā, kas būtu pretrunā [piemērojamām] regulām un atbilstu loģikai par stingru tiesību aktu hierarhijas piemērošanu". Šādos apstākļos *CPEM* ceturtais arguments ir jānoraida.

87 No tā izriet, ka ir jānoraida otrā pamata trešā daļa, kā arī pirmā pamata piektā daļa.

Par ceturto daļu par pārkāpumiem, pret kuriem izteikti iebildumi

88 Saistībā ar sešiem argumentiem, ko *CPEM* izvirza šajā otrā pamata daļā, *CPEM* būtībā norāda, ka dažus no pārkāpumiem, kuros tas tiek vainots, Komisija esot atļāvusi Apstrīdētajā lēmumā vai vismaz esot zinājusi par tiem, vai ka jautājums neesot par pārkāpumiem, kuri pamatotu Kopienu atbalsta atcelšanu.

Par pirmo argumentu, kas balstīts uz Komisijas praksi saistībā ar ESF un uz to, ka Komisija, iespējams, atļāvusi tā saukto "vērtības paaugstināšanas" tehniku

— Lietas dalībnieku argumenti

89 *CPEM* būtībā norāda, ka Komisija esot atļāvusi tā saukto "vērtības paaugstināšanas" praksi attiecībā uz projektiem, kuri attiecas uz ESF Francijā. Šajā sakarā tas atsaucas, pirmkārt, uz praksi saistībā ar projektiem, kuri attiecas uz ESF Francijā, otrkārt, uz to, ka atsevišķas valsts iestādes ir iesaistījušās tādā "vērtības paaugstināšanas" praksē, kādu īsteno *CPEM*, un, treškārt, uz Komisijas 2001. gada 28. jūnija elektronisko vēstuli *CPEM*, kurā šī prakse esot atļauta. Tādējādi šo praksi nevarot uzskatīt par nelikumīgu Apstrīdētajā lēmumā.

90 Komisija saistībā ar "vērtības paaugstināšanu" ir paredzējusi nošķirt, pirmkārt, projektus, kuri attiecas uz ESF "klasiskajiem noteikumiem", un, otrkārt, eksperimentālos projektus saskaņā ar Regulas Nr. 4255/88 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kāds ir attiecīgais projekts. Saskaņā ar Komisijas viedokli ESF "klasiskajos noteikumos" ESF finansiālais atbalsts tiek sniegts tādas valsts programmas vai vispārējas subsīdijas līdzfinansējuma veidā, ko pārvalda dalībvalsts vai citas valsts iestādes, kamēr saskaņā ar Regulas Nr. 4255/88 6. panta 1. punktu ESF finansiālo atbalstu tieši pārvalda Komisija; tas nozīmē, ka Komisija pati izvēlas saņēmējus ar īpašu lēmumu par piešķiršanu, kuru papildina normatīvo aktu kopums. Pēc Komisijas uzskatiem, saistībā ar ESF

"klasiskajiem noteikumiem" "vērtības paaugstināšana" ir pieņemta, bet šī tehnika nekad neesot bijusi pieņemta saistībā ar Regulas Nr. 4255/88 6. panta 1. punktu.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

91 Vispirms attiecībā uz tā saukto "vērtības paaugstināšanas" tehniku jākonstatē, ka no lietas materiāliem, kā arī paskaidrojumiem, ko lietas dalībnieki snieguši tiesas sēdē, izriet, ka šī tehnika nozīmē, ka izdevumi, kuri radušies publiskām apvienībām saistībā ar to attiecīgajiem uzdevumiem, tiek ieskaitīti finanšu ieguldījumā, kas tām jāsniedz attiecībā uz projektu. Šajā lietā "vērtības paaugstināšana" ir tikusi īstenota saistībā ar Bušdironas [*Bouches-du-Rhône*] vispārējās padomes finanšu ieguldījumu eksperimentālā projekta budžetā, kurā tika ieskaitīti tie Bušdironas departamenta Darba, nodarbinātības un profesionālās izglītības nodaļas [*direction départementale du travail, de l'emploi et de la formation professionnelle*] (*DDTEFP*) izdevumi, kas radušies saistībā ar tās politiku nodarbinātības un bezdarbnieku reintegrācijas jomā. Kā izriet no Piešķiršanas lēmuma, vispārējās padomes ieguldījumam, kas bija ierakstīts budžeta sadaļā "Ieguldījums skaidrā naudā" ("Contribution in cash"), bija jābūt EUR 200 000. *CPEM* nav apstrīdējis, ka vismaz daļa no šī ieguldījuma netika pārskaitīta, bet notika "vērtības paaugstināšanas" veidā, tādējādi vispārējā padome nav veikusi nevienu tiešu maksājumu *CPEM* un/vai *MSD*.

92 Šajā sakarā jāuzsver, ka ESF "klasiskajos noteikumos", ko noteikusi Komisija, valsts izdevumi, kuriem tiek "paaugstināta vērtība" kā pašu ieguldījumam saistībā ar Kopienu atbalstu, ir izdevumi, kas radušies pašam atbalsta saņēmējam, proti, dalībvalstij vai tās ieceltajai valsts iestādei. Savukārt, ja šajā lietā *CPEM* ir paredzējis tādā pašā veidā "paaugstināt vērtību" izdevumiem, kas radušies vietējām pašvaldībām, tad jākonstatē, ka jautājums nav par tā kā Kopienu atbalsta saņēmēja paša izdevumiem, bet gan par trešo finansētāju izdevumiem. Tāpēc tādā veidā, kādu praktizējis *CPEM*, "vērtības paaugstināšana" tam neļāva tikt galā ar savām saistībām attiecībā uz dalību projektā, bet gan izpildīt trešo finansētāju saistības. Šai dalībai atbilstoši *CPEM* ierosinātajam un Piešķiršanas lēmumā apstiprinātajam budžetam bija jābūt ieguldījumiem skaidrā naudā, kas nekādi neļautu ņemt vērā izdevumus, kuri ir radušies citā sakarībā un kuri

nav faktiski radušies konsorcijam *CPEM*/*MSD*. Šajā sakarā jāatgādina pastāvīgā judikatūra, atbilstoši kurai, ņemot vērā pašu Kopienas piešķirtā finanšu atbalsta raksturu, pienākums ievērot Piešķiršanas lēmumā noteiktos finanšu nosacījumus, tāpat kā attiecīgā projekta faktiskās izpildes pienākums ir viena no būtiskām saņēmēja saistībām, un tādējādi tas ir Kopienas finanšu atbalsta piešķiršanas nosacījums (Tiesas 2006. gada 19. janvāra spriedums lietā C-240/03 P *Comunità montana della Valnerina*/Komisija, Krājums, I-731. lpp., 86. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 26. septembra spriedums lietā T-199/99 *Sgaravatti Mediterranea*/Komisija, *Recueil*, II-3731. lpp., 130. punkts, un iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Vela* un *Tecnagrind*/Komisija, 399. punkts).

93 No tā izriet, ka *CPEM* veiktā "vērtības paaugstināšana" neatbilst Komisijas parastajai praksei saistībā ar ESF un tā pat bija aizliegta ar Piešķiršanas lēmumu.

94 *CPEM* izvirzītie argumenti šo konstatējumu neatceļ.

95 Pirmkārt, attiecībā uz praksi valsts mērogā saistībā ar ESF šī prakse tieši atbilst tam, lai "vērtības paaugstināšanā" ņemtu vērā valsts iestāžu kā Kopienu atbalsta saņēmēju izdevumus un nevis ņemtu vērā trešo personu izdevumus. Tātad minētais arguments ir neefektīvs, jo nav nekāda iemesla uzklausīt personas un iestādes, kuru nopratināšanu *CPEM* šajā sakarā lūdz.

96 Otrkārt, faktam, ka valsts iestādes departamenta un vietējā mērogā ir zinājušas par *CPEM* veikto "vērtības paaugstināšanu" un pat piedalījušās tajā, nav nozīmes vērtējumā attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma likumību tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēts, ka *CPEM* ir pārkāpis saistības, kuras paredzētas Piešķiršanas lēmumā.

97 Treškārt, *G.*, Nodarbinātības ĢD darbinieces, 2001. gada 28. jūnija elektronisko vēstuli, uz kuru balstījies *CPEM*, nevar interpretēt kā Komisijas atļauju attiecībā uz "vērtības paaugstināšanu", kādu veicis *CPEM*. Jautājums ir par atbildi uz elektronisku vēstuli, kurā *CPEM* darbiniece bija uzdevusi jautājumu, skaidri un ekskluzīvi atsaucoties uz ziņu sniegšanas noteikumiem veidlapā saistībā ar starpposma finanšu pārskata sagatavošanu un nevis uz projekta finansēšanas prakses tiesiskumu. Jēdziens "vērtības paaugstināšana" tajā nebija minēts, un apstākļi neliecināja par to, ka *CPEM* partneru, kuri minēti *CPEM* darbinieces elektroniskajā vēstulē, "mikroprojektiem [..] piešķirtās subsīdijas un atbalsts" faktiski ir izdevumi, kas radušies valsts iestādēm un kas ņemti vērā saistībā ar eksperimentālo projektu, minētajām iestādēm nepārskaitot faktisku ieguldījumu. Visbeidzot, no *G.* atbildes formulējuma skaidri izriet, ka atbildē ir paredzēts paust viedokli tikai par jautājumu attiecībā uz ziņu sniegšanu veidlapā un nevis par *CPEM* īstenoto "vērtības paaugstināšanas" praksi.

98 Tādējādi *CPEM* arguments, kas balstīts uz to, ka Komisija ir atļāvusi tā saukto "vērtības paaugstināšanas" praksi, ir jānoraida.

Par otro argumentu, kas balstīts uz to, ka aizdevumu bez nodrošinājuma grāmatvedības uzskaitei nav smaga pārkāpuma pazīmju

— Lietas dalībnieku argumenti

99 Otrais arguments attiecas uz faktu, ka *CPEM* saistībā ar savu finanšu ieguldījumu projektā ir veicis grāmatvedības uzskaiti aizdevumiem bez nodrošinājuma, ko tas piešķīris dažādiem mikroprojektu īstenotājiem. Saskaņā ar definīciju, ko sniedzis *CPEM* un ko Komisija nav apstrīdējusi, jautājums ir par personīgiem aizdevumiem bez procentiem un bez garantijām no EUR 1500 līdz 15 000 apmērā. *CPEM* norāda, pirmkārt, ka tā nodoms izmantot šādus aizdevumus bez nodrošinājuma esot skaidri izrietējis no tā pretendenta pieteikuma dokumentiem. Turklāt *CPEM* norāda, ka no analīzes par tā finanšu pārskatu 1997. gada 31. decembrī, kā arī tā budžeta plāna 1998. gadam, kas pievienoti pretendenta pieteikuma dokumentiem, ir redzams, ka tam nav citu administratīvo resursu, izņemot izdevumus, kas izriet no valsts subsīdijām un kas veido tā aizdevumu fondu. Otrkārt, *CPEM* norāda, ka Komisija par aizdevumu bez nodrošinājuma izmantošanu ir tikusi informēta, vēlākais, 2001. gada augustā, kad tika izsniegts starpposma ziņojums.

100 Komisija apstrīd *CPEM* argumentus.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

101 Attiecībā uz smaga pārkāpuma esamību sakarā ar aizdevumu bez nodrošinājuma grāmatvedības uzskaites faktu jāatgādina, ka pienākums ievērot finanšu noteikumus, kas izriet no Piešķiršanas lēmuma, ir viena no būtiskām saņēmēja saistībām (skat. šī

sprieduma 92. punktu). Šajā sakarā Regulas Nr. 4253/88 24. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādā veidā, ka ar tiem Komisijai ir atļauts atcelt piešķirto finanšu atbalstu, ja ir pārkāpti Piešķiršanas lēmumā paredzētie finanšu nosacījumi (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Sgaravatti Mediterranea*/Komisija, 130. un 131. punkts).

102 Šajā lietā budžeta, kas ietverts Piešķiršanas lēmuma II pielikumā, sadaļā "Ieguldījums skaidrā naudā" bija paredzēts *CPEM* finanšu ieguldījums EUR 184 615.

103 Kā Komisija pareizi norāda, *CPEM* piešķirto aizdevumu bez nodrošinājuma atmaksājumi ir ienākumi, kas jāatskaita no *CPEM* pārskaitītajām summām, lai noteiktu summu, ko tas faktiski izmaksājis. Tā kā šie atmaksājumi varētu sasniegt līdz pat 100 % no kredītu veidā piešķirtajām summām, *CPEM* ieguldījums varētu samazināties un pēc tam zust pavisam, kad pakāpeniski tiktu veikti atmaksājumi. Tādējādi to, ka *CPEM* ir piešķīris aizdevumus mikroprojektu īstenotājiem, pēc definīcijas nevar ņemt vērā atbilstoši nominālajai summai saistībā ar paša finanšu ieguldījumu projektā. Turklāt *CPEM* šo apstākli neapstrīd. No tā ir secināms, ka *CPEM* nav ievērojis saistību, kas izriet no Piešķiršanas lēmumam pievienotā budžeta, — sniegt paša finanšu ieguldījumu EUR 184 615 apmērā.

104 Tādējādi Komisija šajā sakarā Piešķiršanas lēmuma 8. apsvēruma c) punktā ir pamatoti konstatējusi smaga pārkāpuma esamību.

105 *CPEM* argumenti šo konstatējumu neatceļ.

106 Pirmkārt, jākonstatē, ka pretendenta pieteikuma dokumenti nekādi neliecina par *CPEM* nodomu sistemātiski izmantot aizdevumus, lai nomaksātu savu finanšu ieguldījumu projektā. Jēdziens "aizdevums bez nodrošinājuma" [pretendenta pieteikuma dokumentos] ir minēts tikai vienreiz, šādā teikumā: "Eiropas Savienības atbalsts saistībā ar šo aicinājumu iesniegt projektus ļaus paātrināt un sekmēt dažādu atbalstu, garantiju fondu un iespējamo aizdevumu bez nodrošinājuma mobilizēšanu, kuriem tiks radīta sinerģija un kuri veicinās šo darbību saglabāšanu pastāvīgas vietējās finanšu iestādes veidā." Šo atsevišķo norādi uz aizdevumiem bez nodrošinājuma, kas turklāt ir papildināta ar apzīmētāju "iespējamie", nevarēja saprast tādā veidā, ka tā nozīmētu, ka saistībā ar projektu šis instruments tiks sistemātiski piemērots. Turklāt šī norāde ir sniegta sakarā ar instrumentu uzskaitījumu, par kuriem teikts, ka ar eksperimentālo projektu tiks veicināta mobilizēšana, tāpēc nav skaidrs pat tas, vai jautājums ir par kādu projekta iekšējo instrumentu vai par ārēju instrumentu, ko varētu mobilizēt, pateicoties projektam.

107 Attiecībā uz apgalvojumu, atbilstoši kuram aizdevumi bez nodrošinājuma esot minēti, iesniedzot finansēšanas plānu — dienā, kura nav precizēta, bet kas acīmredzot ir saistīta ar pretendentu izskatīšanu, — un publiskā prezentācijā, kas notikusi kolokvijā, kurš organizēts 2000. gada 8. un 11. jūlijā, *CPEM* nav iesniegusi nekādus pierādījumus. Tāpēc šis apgalvojums ir jānoraida kā nepamatots.

108 Otrkārt, tādēļ, ka starpposma ziņojumā, kas izsniegts 2001. gada augustā, aizdevumi bez nodrošinājuma bija minēti, nevar uzskatīt, ka Komisija būtu ar novēlošanos informējusi *CPEM* par to, ka šos aizdevumus nevar uzskaitīt kā ieguldījumu. Piešķiršanas lēmuma 3. panta 3. punktā ir precizēts, ka "vienīgi izdevumus, kas paredzēti līdz 2001. gada 30. augustam un kas radušies līdz 2002. gada 28. februārim, [var] uzskatīt par pieļaujamiem izdevumiem, kuri tiek ņemti vērā, aprēķinot kopējās summas, kas jāmaksā saņēmējam saskaņā ar šo lēmumu". Šie termiņi ar 2001. gada 18. septembra lēmumu tika pārcelti attiecīgi uz 2001. gada 31. decembri un 2002. gada 30. jūniju. Tādējādi jākonstatē, ka "starpposma" ziņojums ir pieņemts gandrīz sākotnēji paredzētā laika posma, kurā pastāv saistības segt izdevumus, beigās un apmēram četrus mēnešus pirms vēlāk pagarinātā laika posma beigām. Katrā ziņā nevar uzskatīt, ka informācija, kas sniegta šajā projekta stadijā, būtu sniegta savlaicīgi.

109 Treškārt, saistībā ar *CPEM* apgalvojumu, atbilstoši kuram *MSD* 2002. gada 5. februāra elektroniskā vēstule *G.* par aizdevumiem bez nodrošinājuma esot palikusi bez efektīvas atbildes, ir jānorāda, pirmkārt, ka *G.* atbilde 2002. gada 6. februāra elektroniskajā vēstulē skaidri liecināja par to, ka pretendenta pieteikuma dokumentos aizdevumi bez nodrošinājuma nav minēti, ka nav iespējams tos ņemt vērā, jo atmaksājumi samazinās projekta kopējās izmaksas, rezultātā samazinot ESF atbalstu, un ka šī problēma esot jāatrisina ar "noteiktu" ieguldījumu. Otrkārt, šī elektroniskā vēstule ir rakstīta pēc pagarinātā laika posma, kurā pastāv saistības segt izdevumus, beigām. Tādējādi *CPEM* jautājumi varēja attiekties tikai uz uzskaites noteikumiem un atbilde, ko bija iespējams sniegt uz šiem jautājumiem, nekādi nevarēja ietekmēt faktiski radušos izdevumu atbilstību Piešķiršanas lēmumā precizētajiem nosacījumiem. Tādēļ šis apgalvojums ir jānoraida kā nepamatots un nenozīmīgs.

110 No tā izriet, ka *CPEM* otrais arguments ir jānoraida.

Par trešo argumentu, kas balstīts uz iespējamo pretrunu starp Apstrīdēto lēmumu un Piešķiršanas lēmumu

111 Saistībā ar šo trešo argumentu *CPEM* izvirza četrus punktus, attiecībā uz kuriem Komisija Apstrīdētajā lēmumā ir iebildusi pret faktiem, kas jau ir minēti priekšlikumā un ko Komisija tādējādi ir pieņēmusi Piešķiršanas lēmumā. Tātad Komisija ir vismaz līdzatbildīga par faktiem, par kuriem izteikti iebildumi.

112 Pirmkārt, *CPEM* uzsver, ka Komisija, jau izskatot tā pretendenta pieteikuma dokumentus, esot zinājusi, ka tas piesaistīs publisku finansējumu. Tādējādi Komisija nedrīkstot izteikt tam iebildumus par šo faktu.

113 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa vispirms norāda, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā nav izteikusi iebildumus *CPEM* par to, ka eksperimentālo projektu līdzfinansēs publiskas apvienības. Gluži otrādi, Komisija Apstrīdētā lēmuma 8. apsvēruma d) punktā noteikti kritizē nepietiekamo publisko līdzfinansējumu attiecībā pret apstiprināto budžetu. Savukārt Apstrīdētā lēmuma 8. apsvēruma b) punktā pret *CPEM* ir izteikts iebildums, ka tas esot ņēmis vērā izdevumus, kas radušies publiskām apvienībām, kas segti nevis saistībā ar eksperimentālo projektu, bet gan saistībā ar darbībām, kuras attiecas uz pašu šo apvienību pilnvarām ("vērtības paaugstināšanas" tehniku).

114 Kā jau konstatēts šī sprieduma 93. un 98. punktā, Komisija nekādi nebija atļāvusi šo "vērtības paaugstināšanas" praksi, un pretēji tam, ko apgalvo *CPEM*, pretendenta pieteikuma dokumentos nebija nekādu norāžu par tā nodomu izmantot "vērtības paaugstināšanu". Gluži otrādi, publisko apvienību ieguldījums projekta finansēšanās plānā bija ietverts sadaļā "Ieguldījums skaidrā naudā". Tādējādi Komisija no pretendenta pieteikuma dokumentiem nevarēja secināt, ka šis ieguldījums eksperimentālā projekta aprēķinos tiks ierakstīts vienkārši kā summas, kas nav faktiski pārskaitītas *CPEM* vai *MSD*.

115 Arī attiecībā uz *DDTEFP* 1998. gada 14. oktobra vēstuli, kas iekļauta pretendenta pieteikuma dokumentu 7. pielikumā un kas, pēc *CPEM* uzskatiem, pierāda, ka Komisija bijusi informēta par faktiem, par kuriem izteikti iebildumi, nekādi nav jautājuma par "vērtības paaugstināšanu". *DDTEFP* šajā vēstulē vienīgi vispārīgi apliecina *CPEM* prezidentam, ka tā "varēs atbalstīt projektu, [..] mobilizējot valsts līdzekļus, lai, iespējams, papildinātu šo atbalstu un piedalītos saistīto darbību finansēšanā, kas nepieciešamas, lai projekts izdotos". Savukārt šajā vēstulē nekas neliecina par to, ka publisko apvienību finanšu ieguldījumi, kas ietverti finansēšanas plāna sadaļā "Ieguldījums skaidrā naudā", bija jāveic "vērtības paaugstināšanas" veidā.

116 Otrkārt, *CPEM* norāda, ka Komisija, jau izskatot tā pretendenta pieteikuma dokumentus, esot zinājusi par institucionālo partnerību, kas to saista ar dažādām iesaistītajām publiskajām apvienībām.

117 Šajā sakarā pietiek konstatēt, ka šim iebildumam nav nozīmes vērtējumā par Apstrīdētā lēmuma likumību. Apstrīdētajā lēmumā iebildumi *CPEM* ir izteikti ne jau par to, ka tas sadarbojies ar publiskām apvienībām, bet gan par to, ka tas šo sadarbību īstenojis pretēji Piešķiršanas lēmuma noteikumiem.

118 Treškārt, *CPEM* norāda, ka Komisija, jau izskatot tā pretendenta pieteikuma dokumentus, esot zinājusi par ciešajām attiecībām, kādas tas uztur ar *MSD*.

119 Šajā sakarā arī pietiek konstatēt, ka šim iebildumam nav nozīmes vērtējumā par Apstrīdētā lēmuma likumību. Kā izriet no Apstrīdētā lēmuma 8. apsvēruma e) punkta, iebildumi *CPEM* nav izteikti par tā attiecībām ar *MSD*, bet gan vēl jo vairāk par dažiem aspektiem šo abu apvienību attiecībās ar Marseļas pilsētu.

120 Ceturtkārt, *CPEM* norāda, ka "*OLAF* savā ziņojumā kritizē" veidu, kādā *CPEM* vada mikroprojektus, lai gan atsevišķās sanāksmēs, kas notikušas eksperimentālā projekta īstenošanas laika posmā, Komisija par to nekad nav izteikusi nevienu piezīmi.

121 Šajā sakarā jāpiebilst, ka *CPEM* nenorāda, kurā *OLAF* ziņojumā un precīzi kurā vietā attiecīgajā ziņojumā ir izteikti iebildumi par veidu, kādā tas vada mikroprojektus. Tāpēc šis iebildums ir jānoraida kā nepieņemams, jo tas neatbilst Reglamenta 44. panta pirmās daļas c) punktā izvirzītajām prasībām. *CPEM* izklāsts nesniedz nedz iespēju Komisijai sagatavoties aizstāvībai, nedz Pirmās instances tiesai veikt pārbaudi tiesā (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 30. novembra spriedumu lietā T-5/97 *Industrie des poudres sphériques*/Komisija, *Recueil*, II-3755. lpp., 192. punkts).

122 Tādējādi *CPEM* trešais arguments ir jānoraida.

Par ceturto argumentu, kas balstīts uz to, ka Komisija ir zinājusi atsevišķus faktus, par kuriem Apstrīdētajā lēmumā izteikti iebildumi

— Lietas dalībnieku argumenti

123 *CPEM* būtībā norāda, ka Komisijas darbinieki esot zinājuši par tā grūtībām ievērot finansēšanas plānu. Konkrēti, *C.*, tolaik Nodarbinātības ĢD nodaļas vadītājs, kas atbildīgs par eksperimentālo projektu, droši vien 1999. gada septembrī esot ieteicis *CPEM* oficiāli nelūgt Piešķiršanas lēmuma grozīšanu, bet aizstāt aizdevumus bez nodrošinājuma ar publisku finansējumu un pēc tam lūgt vienkāršu budžeta grozījumu. Turklāt pēc *CPEM* 2002. gada 9. aprīļa vēstules, kurā ietverts lūgums atbrīvot daļu bankas garantijas, kā arī grozīt budžetu, norādot uz *CPEM* finansiālā ieguldījuma atcelšanu, Komisija ne tikai neesot izteikusi nevienu piezīmi attiecībā uz grozīto plānu, bet esot arī atbrīvojusi minēto drošības naudu. Tādējādi Komisija esot līdzatbildīga.

124 Komisija atspēko *CPEM* argumentus.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

125 Ar šo argumentu *CPEM* būtībā atsaucas uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu, kurš balstīts uz Komisijas darbinieku informētību par tā grūtībām ievērot finansēšanas plānu un uz ieteikumiem, ko *C.*, iespējams, devis attiecībā uz to, ka paredzētā finanšu ieguldījuma neveikšanas dēļ netiks atcelts piešķirtais Kopienu atbalsts.

126 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka tiesības atsaukties uz tiesisko paļāvību rodas, ja ir izpildīti trīs kumulatīvi nosacījumi. Pirmkārt, Kopienu administrācijai atļautā un drošā veidā ir jābūt devušai ieinteresētajai personai precīzas, beznosacījumu un saskaņotas garantijas. Otrkārt, šīm garantijām ir jābūt tādām, kas var radīt tiesiskas cerības personai, kam tās ir adresētas. Treškārt, sniegtajām garantijām ir jāatbilst piemērojamajām tiesību normām (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 30. jūnija spriedumu lietā T-347/03 *Branco*/Komisija, Krājums, II-2555. lpp., 102. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-282/02 *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, Krājums, II-319. lpp., 77. punkts).

127 Otrais no šiem nosacījumiem šajā lietā acīmredzami nav izpildīts. Regulas Nr. 1605/2002 119. panta 1. punktā ir noteikts, ka, "neskarot turpmākas pārbaudes, ko veic iestāde, dotācijas [subsīdijas] summa nav galīga, kamēr iestāde nav pieņēmusi gala ziņojumus un pārskatus". Turklāt 2. panta 1. punktā "Īpašajos noteikumos", kuri iekļauti Piešķiršanas lēmuma III pielikumā, bija skaidri noteikts, ka iespējamos grozījumus noteikumos, kas ietverti minētā lēmuma I pielikumā (Sīka analīze par darījumu "Vietējais kapitāls ar sociālu mērķi") un II pielikumā (Sīka analīze par budžetu darījumam "Vietējais kapitāls ar sociālu mērķi"), "[vajadzēja] formulēt rakstveidā un pievienot lēmumam" un ka "mutvārdu vienošanās lietas dalībniekiem [nebija] saistoša". Tātad *CPEM* apzinājās vai tam bija jāapzinās, ka garantijas vai ieteikumi, ko mutvārdos devuši Komisijas darbinieki, nevar atbrīvot to no pienākuma ievērot saistības saskaņā ar Piešķiršanas lēmumu un it īpaši ievērot finansēšanas plānu, kurš ietverts tā II pielikumā. Tādējādi Komisijas darbinieku mutvārdos dotās garantijas, pieņemot, ka tās ir pierādītas, nevarēja radīt *CPEM* leģitīmas cerības, ka jebkādu finansējuma neesamību

no tā puses Komisija klusējot pieņems vai atbalstīs vienkārša budžeta grozījuma veidā. Vēl jo vairāk, *CPEM*, pamatojot leģitīmas cerības, nevar balstīt argumentu ne uz Komisijas klusēšanu pēc tam, kad tās darbinieki saņēmuši ziņas par aizdevumiem bez nodrošinājuma vai par grūtībām, kādas tam bijušas attiecībā uz finansēšanas plāna ievērošanu, ne arī uz faktu, ka Komisija ir atbrīvojusi daļu no bankas garantijas.

128 Citiem vārdiem sakot, arī trešais nosacījums, kas formulēts šī sprieduma 126. punktā minētajā judikatūrā, nav izpildīts. Uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus II 2. punkta otrajā daļā bija paredzēts, ka saņēmējiem "būs jānodrošina līdzfinansējums, kura apmērs nedrīkstēs būt mazāks par 15 % no prasītās subsīdijas". Attiecībā uz Piešķiršanas lēmumu tā II pielikumā, kurā ietverts finansēšanas plāns, bija noteikts "ieguldījums skaidrā naudā", ko *CPEM* veic EUR 184 615 apmērā. Atbilstoši Piešķiršanas lēmuma 2. panta ceturtajai daļai pielikumi bija šī lēmuma neatņemama sastāvdaļa. Tādējādi iespējamās Komisijas darbinieku garantijas, kurās norādīts, ka Komisija neprasīs *CPEM* faktiski maksāt finanšu ieguldījumu un ka tā pieņems minētā ieguldījuma aizstāšanu ar publisku apvienību ieguldījumiem, pārkāptu uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus un Piešķiršanas lēmuma noteikumus.

129 No tā izriet, ka *CPEM* ceturtais arguments ir jānoraida.

Par piekto argumentu, kas balstīts uz to, ka Komisija pirms sūdzību izlemšanas nav ņēmusi vērā valsts mērogā sagatavotos novērtējuma ziņojumus

130 *CPEM* būtībā norāda, ka, pirms izlemt sūdzības, ko saņēmuši Komisijas dienesti, Komisijai vajadzējis ņemt vērā valsts mērogā sagatavotu ziņojumu, kurā pausta mikroprojektu īstenotāju apmierinātība ar to, kā *CPEM* vada eksperimentālo projektu.

131 Šajā sakarā pietiek konstatēt, ka iebildumi, kuri Apstrīdētajā lēmumā šajā ziņā vērsti pret *CPEM*, ir balstīti vienīgi uz *OLAF* izmeklēšanas rezultātiem un nevis uz Komisijas dienestu, kas vienkārši sākuši minēto izmeklēšanu, saņemtajām sūdzībām.

132 Turklāt fakts, ka mikroprojektu īstenotāji varēja būt apmierināti ar to, kā *CPEM* vada eksperimentālo projektu, neizslēdz, ka šī vadīšana varēja būt nelikumīga attiecībā uz piemērojamo tiesisko regulējumu.

133 Tādējādi šis *CPEM* arguments ir jānoraida.

Par sesto argumentu, kas balstīts uz revīzijas, kuru 2003. gada augustā veica Nodarbinātības ĢD, rezultātiem

134 *CPEM* būtībā norāda, ka, tā kā revīzijā, ko 2003. gada augustā veicis Nodarbinātības ĢD, kurā netika konstatēti būtiski pārkāpumi un pēc kuras tika piedzīti EUR 4472,30 no Kopienu atbalsta miljona euro apmērā, tad prasība pilnībā to atmaksāt, kura iesniegta tajos pašos lietas materiālos, liecina par saskaņotības trūkumu un Komisijas līdzatbildību. *CPEM* lūdz kā lieciniekus nopratināt četrus Komisijas darbiniekus, kuri Nodarbinātības ĢD tolaik bijuši atbildīgi par minēto revīziju.

135 Šajā sakarā no judikatūras izriet, ka ir normāli, ka pārbaude, kas tiek sākta jaunu pierādījumu dēļ, kuri radījuši aizdomas par pārkāpumu esamību saistībā ar atsevišķiem projektiem, ir dziļāka un ka tās rezultāti atšķiras no iepriekšējās parastās pārbaudes, kas

veikta bez jebkādām aizdomām (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Euroagri*/Komisija, 59. punkts). Tādējādi fakts, ka *OLAF* izmeklēšana ir ļāvusi atklāt pārkāpumus, kas nav atklāti revīzijā, kuru veicis Nodarbinātības ĢD, nekādi nerada neatbilstību un nevar ietekmēt Apstrīdētā lēmuma likumību.

136 No tā izriet, ka ir jānoraida šis *CPEM* arguments, kā arī tā lūgums nopratināt lieciniekus.

Par piekto daļu, kas balstīta uz Regulas Nr. 1605/2002 nepiemērojamību

Lietas dalībnieku argumenti

137 *CPEM* kritizē Apstrīdētajā lēmumā sniegto norādi uz Finanšu regulu redakcijā, kas izriet no Regulas Nr. 1605/2002. Pēdējā minētā regula esot piemērojama tikai kopš 2003. gada 1. janvāra, bet faktu rašanās laikā esot bijusi spēkā 1977. gada 21. decembra Finanšu regula, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 356, 1. lpp.), redakcijā, kura izriet no Padomes 1998. gada 17. decembra Regulas (EK, EOTK, *Euratom*) Nr. 2779/98, ar ko groza 1977. gada 21. decembra Finanšu regulu (OV L 347, 3. lpp.).

138 Komisija atspēko *CPEM* argumentus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

139 Atbilstoši Regulas Nr. 1605/2002 186. un 187. pantam no 2003. gada 1. janvāra 1977. gada 21. decembra Finanšu regula ir atcelta un atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz Regulu Nr. 1605/2002 saskaņā ar atbilstību tabulu, kas iekļauta tās pielikumā.

140 No tā izriet, ka no 2003. gada 1. janvāra Regulas Nr. 1605/2002 noteikumi ir aizstājuši 1977. gada 21. decembra Regulas noteikumus visos gadījumos, kuriem tā bija piemērojama, to skaitā attiecībā uz Kopienu atbalstiem, kas piešķirti saskaņā ar iepriekšējo regulu.

141 Šajā lietā pietiek konstatēt, ka *CPEM* nav pierādījis un pat nav apgalvojis, ka fakti, par kuriem Komisija izteikusi iebildumus un kuru dēļ atcelts Kopienu atbalsts, būtu bijuši tiesiski saskaņā ar 1977. gada 21. decembra Finanšu regulu, bet aprobežojas ar to, ka apstrīd faktu, ka Regulu Nr. 1605/2002 var piemērot šīs lietas apstākļiem. Tāpēc, ņemot vērā lietas materiālus, nešķiet, ka 1977. gada 21. decembra Finanšu regulas, redakcijā, kas izriet no Regulas Nr. 2779/98, aizstāšana ar Regulu Nr. 1605/2002 jebkādā veidā ietekmētu šo lietu.

142 Šādos apstākļos otrā pamata piektā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

143 Tā kā abi *CPEM* izvirzītie pamati ir jānoraida, tad prasība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

144 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *CPEM* spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot ar pagaidu noregulējuma tiesvedībām saistītos, saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise* (*CPEM*) atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot ar pagaidu noregulējuma tiesvedībām saistītos.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 30. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas . . . . . II - 2125

Prāvas priekšvēsture . . . . . II - 2128

Process un lietas dalībnieku prasījumi . . . . . II - 2131

Par pieņemamību . . . . . II - 2133

1. Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2133

2. Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2134

Par otrā prasījuma, kurš vērsts uz tiesību uz atlīdzību atzīšanu "CPEM", pieņemamību II - 2134

Par trešā prasījuma, kurš vērsts uz "CPEM" personāla tiesību uz atlīdzību atzīšanu, pieņemamību . . . . . II - 2136

Par lietas būtību . . . . . II - 2136

1. Par pirmo pamatu, kurā apstrīdēta "OLAF" un Komisijas izmantotā procedūra . . . . . II - 2137

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2137

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2139

2. Par otro pamatu, kurā Apstrīdētais lēmums apstrīdēts pēc būtības . . . . . II - 2141

Par pirmo daļu, kas balstīta uz to, ka nav ņemts vērā Francijas bezpeļņas organizācijas jēdziens . . . . . II - 2141

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2141

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2142

Par otro daļu, kas balstīta uz to, ka nav ņemtas vērā attiecības starp prasītāju un Marseļas pilsētu . . . . . II - 2143

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2143

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2143

Par trešo daļu, kas balstīta uz Vadlīniju sponsoram neattiecināmību . . . . . II - 2147

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2147

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2148

Par ceturto daļu par pārkāpumiem, pret kuriem izteikti iebildumi . . . . . II - 2151

Par pirmo argumentu, kas balstīts uz Komisijas praksi saistībā ar ESF un uz to, ka Komisija, iespējams, atļāvusi tā saukto "vērtības paaugstināšanas" tehniku . . . . . II - 2151

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2151

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2152

Par otro argumentu, kas balstīts uz to, ka aizdevumu bez nodrošinājuma grāmatvedības uzskaitei nav smaga pārkāpuma pazīmju . . . . . II - 2155

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2155

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2155

Par trešo argumentu, kas balstīts uz iespējamo pretrunu starp Apstrīdēto lēmumu un Piešķiršanas lēmumu . . . . . II - 2158

Par ceturto argumentu, kas balstīts uz to, ka Komisija ir zinājusi atsevišķus faktus, par kuriem Apstrīdētajā lēmumā izteikti iebildumi . . . . . II - 2161

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2161

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2162

Par piekto argumentu, kas balstīts uz to, ka Komisija pirms sūdzību izlemšanas nav ņēmusi vērā valsts mērogā sagatavotos novērtējuma ziņojumus . . . . . II - 2163

Par sesto argumentu, kas balstīts uz revīzijas, kuru 2003. gada augustā veica Nodarbinātības ĢD, rezultātiem . . . . . II - 2164

Par piekto daļu, kas balstīta uz Regulas Nr. 1605/2002 nepiemērojamību . . . . . II - 2165

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2165

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2166

Par tiesāšanās izdevumiem . . . . . II - 2167